

GEORGE TOPÂRCEANU

**BALADA UNUI
GREIER MIC**

Editura ASTRO

CUPRINS

BALADE VESELE ȘI TRISTE

Rapsodii de primăvară	3
Cântec	6
Balada morții	7
Balada călătorului	9
Balada Popii din Rudeni	11
Balada munților	14
Pastel	19
Rapsodii de vară	21
Broaștele	26
Acceleratul	27
Sfârșit de vară	29
Rapsodii de toamnă	31
Balada unui greier mic	38
Catrene	40
Manon și Des Grieux	42
Balada chiriașului grăbit	43
Noapte de mai	45
Noapte de iarnă	48
Singuri	51
În drum	52
Noapte de toamnă	53
Romanță	54
Păinjiniș	55
Epilog	56
Distih eroic	56
Infernul	57

PARODII ORIGINALE

În loc de prefață	69
-----------------------------	----

Pagini din diferiți autori

<i>Homer:</i>	
Chinurile lui Ulise	70

<i>Alfred De Musset:</i> Noapte de august	73
<i>Al. Depărățeanu:</i> Vara la țară... ..	77
<i>Dimitrie Bolintineanu:</i> Mihai Viteazul și turcii	80
<i>George Coșbuc:</i> Țigani	82
<i>A. Mirea:</i> Caleidoscop	85
I. Unei fosile	85
II. Bustului meu	86
III. Răspunsul micilor funcționari	88
IV. Răspunsul cometei	90
V. Sonete	92
1. La cinematograful mut	92
2. Sonet teatral	93
3. Un romantic	94
VI. Sahara	94
<i>O. Goga:</i> I. Mucenicii	96
II. Vade retro	97
<i>I. Minulescu:</i> Trei romane pentru mai târziu	99
I. Romanța automobilului	99
II. Romanță autumnală	101
III. Romanța gramofonului	102
<i>M. Codreanu:</i> Sonete parnasiene	105
I. Scamatorul	105
II. Pagliaccio	105
III. Samson și Dalila	106
IV. Testamentul unui poet necunoscut	107

<i>Mircea Dem. Rădulescu:</i> Nocturnă	108
---	-----

<i>Adrian Maniu:</i> Menajerie	110
---	-----

<i>N. Davidescu:</i> din Cântarea omului I. Ploaia	111
II. Întoarcerea fiului risipitor	112

<i>O domnișoară de pension:</i> Misterul nopții	113
--	-----

<i>Un începător de talent:</i> Apostrofe la lună	114
---	-----

<i>Otilia Cazimir:</i> I. Vis alb	115
II. Strofa risipită	116
III. Ariciul	116

<i>Demostene Botez:</i> I. Prohod	118
II. Tristeți provinciale	120
III. Cobe	122

<i>Tudor Arghezi:</i> I. Psalm	124
II. Menire	125
III. Utrenie	125
IV. Blesteme	126

MIGDALE AMARE

Prefață	129
Cioara	131
Fum	135
Sonet estival	137
Albumul	138
Sonete pluvioase	138

La vânătoare.....	140
I. Decorul.....	140
II. Un iepure.....	140
III. Masa.....	142
IV. La întoarcere.....	144
Octombrie.....	145
Noiembrie.....	146
Fantezie de toamnă.....	147
Primăvara.....	148
Un duel.....	150
Balada corbilor.....	152
La Paști.....	153
Singur.....	154
În jurul unui divorț.....	156
Dedicație.....	161
Gelozie.....	162
Populară.....	162
Toamna în parc.....	163
Balada unei stele mici.....	164
În Iași.....	167
Expunere de motive.....	167
Cocostârcul albastru.....	169
Poetul.....	171
Scrisoare.....	172
Ripostă.....	176
Bene merenti.....	178

POEZII NEINCLUSE ÎN VOLUME

<i>Fabule pentru copii</i>	183
Bivolul și coțofana.....	183
Boierul și argatul.....	184
Leul deghizat.....	185
Întrebare și răspuns.....	186
Câți ca voi!.....	186
<i>Fabule mici pentru oameni mari</i>	187
Cin' s-a fript cu ciorbă.....	187
Văduva și piticul.....	188

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TOPÂRCEANU, GEORGE

Balada unui greier mic / George Topârceanu - București:

Astro, 2010

ISBN 978-606-92310-4-3

821.135.1-1

Editura ASTRO

Str. Iacob Negruzzi, nr. 37A,

Sector 1, București

Tel./Fax: 021 223 04 51

Comenzi la:

www.cartea-mea.ro

www.cartescolara.ro

www.depozit-de-carti.ro

Nota editorului: Au fost operate modificări privind normele ortografice aprobate de Academia Română, exceptând: nici o, nici un, vre o, vre un, vre una, vre unul.

BALADE VESELE ȘI TRISTE

RAPSODII DE PRIMĂVARĂ

I

Sus, prin crângul adormit,

A trecut în taină mare,

De cu noapte, risipind

Șiruri de mărgăritare

Din panere de argint,

Stol bălai

De îngerăși

Cu alai

De toporași.

Primăvară, cui le dai?

Primăvară, cui le lași?

II

Se-nalță abur moale din grădină.

Pe jos, pornesc furnicile la drum.

Acoperișuri veste-de-n lumină

Întind spre cer ogeacuri fără fum.

Pe lângă garduri s-a zvântat pământul

Și ies gândacii-Domnului pe zid.

Ferestre amorțite se deschid

Să intre-n casă soarele și vântul.

De prin balcoane

Și coridoare

Albe tulpane

Fâlfâie-n soare.

Ies gospodinele

Iuți ca albinele,

Părul le flutură,

Toate dau zor.

Unele mătură,

Altele scutură,

Colbul din pătură

Și din covor.

Un zarzăr mic, în mijlocul grădinii,

Și-a răsfirat crenguțele ca spinii

De frică să nu-i cadă la picioare,

Din creștet, vâlul subțirel de floare.

Că s-a trezit așa de dimineață

Cu ramuri albe – și se poate spune

Că-i pentru-ntâia oară în viață

Când i se-ntâmplă-asemenea minune.

Un nor sihastru

Și-adună-n poală

Argintul tot.

Cerul e-albastru

Ca o petală

De miozot.

III

Soare crud în liliac,

Zbor subțire de gândac,

Glasuri mici

De rândunici,

Vioarele și urzici...

Primăvară, din ce rai

Nevisat de pământeni

Vii cu mândrul tău alai

Peste crânguri și poieni?

Pogorâtă pe pământ

În mătăsurile lungi de vânt,

Lași în urmă, pe câmpii,

Galbenii vii

De păpădii,

Bălți albastre și-nSORITE

De omăt topit abia,

Și pe dealuri mucezite

Arături de catifea.

Și pornești departe-n sus

După iarna ce s-a dus,

După trena-i de ninsori

Așternută pe colini...

Drumuri nalte de cocori,

Călăuzii cei străini,

Îți îndreaptă an cu an

Pasul tainic și te mint
Spre ținutul diafan
Al câmpiilor de-argint.
Iar acolo te oprești
Și doar pasul tău ușor,
În omăt strălucitor,
Lasă urme viorii
De conduri împărătești
Peste albele stihii...

Primăvară, unde ești?

CÂNTEC

Frumoasă ești, pădurea mea,
Când umbra-i încă rară
Și printre crengi adie-abia
Un vânt de primăvară...

Când de sub frunze moarte ies
În umbră viorele,
Iar eu străbat huceagul des
Cu gândurile mele...

Când strălucesc sub rouă grea
Cărări de soare pline,
Frumoasă ești, pădurea mea.
Și singură ca mine...

BALADA MORTII

Cobora pe Topolog
Dintre munți, la vale...
Și la umbra unui stog
A căzut din cale.

În ce vară? În ce an?
Anii trec ca apa...
El era drumeț sărman
Muncitor cu sapa.

Oamenii l-au îngropat
Într-un loc aiurea,
Unde drumul către sat
Taie-n lung pădurea.

Și de-atunci, lângă mormânt,
Plopi cu frunză rară
S-au zbatut ușor în vânt,
Zile lungi de vară.

Soarele spre asfințit
Și-a urmat cărarea.
Zi cu zi l-au troienit
Vremea și uitarea.

Dimineața ca un fum
Urcă pe coline,

Zvon de glasuri dinspre drum

Până-n preajmă-i vine.

Peste vârfuri lunecând

În argint, condurii

Înfioară când și când

Liniștea pădurii...

Numai colo-ntr-un frunzar

Galben în lumină,

Stă pe-o creangă de arțar

Pasăre străină.

Stă și-așteaptă fără glas

Parcă – să măsoare

Cum se mută, ceas cu ceas,

Umbra după soare...

*

Astfel, tot mai neștiut

Spre adânc îl fură

Și-l îngroapă-n sânul-i mut

Veșnica Natură.

Vara trece; pe cărări

Frunza-n codru sună.

Trec cernite înserări,

Noapți adânci cu lună.

Iar când norii-nvăluiesc

Alba nopții Doamnă,

Peste groapa lui pornesc

Vânturi lungi de toamnă...

BALADA CĂLĂTORULUI

O, e-atât de bine când pe drumuri ninse

Întâlnești o casă cu lumini aprinse,

Un ogeac din care se ridică fum,

Când te prinde noaptea călător la drum!

Sania coboară clinul de pădure.

Fug în urma noastră luminișuri sure

Și-n singurătatea care ne petrece,

Peste vârf de arbori, asfințitul rece

Străbătând podoaba crengilor subțiri

Luminează-n aer bolți de trandafiri.

Dar amurgul palid a-nceput să scadă.

Noaptea, ca un abur, crește din zăpadă.

Se ivesc departe măguri de hotar,

Într-un loc se face drum pustiu de car,

Și-o fântână strâmbă pe lumina zării

Pare că sporește liniștea-nserării...

Drum de vis! E clipa mutei agonii

Când alaiul Noapții zboară pe câmpii,

Când singurătatea umbrele-și arată

Și departe-n șesuri Ziua alungată

Lângă reci fruntarii alergarea-și curmă,

Cu ochi mari de spaimă să privească-n urmă,

Să-și adune-n locul unde-a-ncremenit

Peste sâni de gheață părul despletit.

Ca-ntr-o presimțire sufletul ți-e-nchis.

Unde ești? Îți pare că trăiești un vis...

Treci lăsând în urmă, la răspântii mute,

Umbre solitare și necunoscute,

Treci ducând o parte din tristețea lor,

Un suspin, o rugă, un zadarnic dor.

Iar târziu, când taina dimprejur te cheamă

Și-ți strecoară-n suflet un fior de teamă,

Singur cu povara cugetului tău

Te cuprind deodată lungi păreri de rău

După-o fericire care întârzie,

După câte n-au fost, dar puteau să fie,

După cele duse pentru totdeauna...

Astfel, cu mirare, te trezești când luna

Luminează somnul unei lumi din basme,

Iar omătul umple noaptea de fantasme.

.....

.....

O, e-atât de bine când pe drumuri ninse

Întâlnești o casă cu lumini aprinse,

Un ogeac din care se ridică fum,

Când te prinde noaptea călător la drum!

BALADA POPII DIN RUDENI

De la târg la Vadul-Mare

Taie drumul prin poieni,

Legănându-se călare,

Popa Florea din Rudeni.

Și-n priveliștea bogată

Sus pe culme, jos pe drum,

Iarna palidă-și arată

Plăzmuirile de fum.

Somnul revărsat în fire,

Gerul sfânt al Bobotezii

A-nchegat argint subțire

Peste faldurii zăpezii

Și, legând în gheață stropii,

Bura care-n aer joacă

A țesut pe barba popii

Fire lungi de promoroacă.

Bolta sură ca cenușa,

Codrii vineți – dorm adânc.